

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRANK SAKSER, president.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 100 Greenwich
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta . . . 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . . 2.00
" Evropo za vse leto . . . 4.50
" " pol leta . . . 2.50
" " cetr leta . . . 1.75
V Evropo pošiljamo skupno tri številke.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
vzemši nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
naslanjajo.
Denar naj se blagovito pošilja po
Money Order.

Pri spreminjanju kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalnice
naznani, da hitreje najdemo naslednika.
Dopisom in pošiljankam naredite naslov:
"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 1279 Rector.

Koncem tedna.

Zeleniška milijonarja Harriman in
Fish jeden drugemu očitata, da la-
žeta. Kako kuriozno je, da jeden
drugemu očita prevaro!

Uprava razstave v Jamestownu zve-
zinec vladi se ni plačala prvega ob-
roka na račun svote, katero jej je vla-
da posodila. Odborniki namreč ne-
čejo ustvariti precedenca slučaj in
tako doseči rekord: je-li že kdaj kaka
razstava poplačala svoje dolgeve,
ktere je napravila pri vladi?!

Ker se je premož sedaj sredi vro-
če sezone podražil za 25 centov, je
marsikoga kljub vročini stresel mraz
bodočee zime...

Stara kitajska cesarica namerava
odstopiti, kar pa nikakor ni verjetno:
ona spada k onej stari gardi vladar-
jev, kateri sicer umirajo, ki pa nikdar
ne odstopijo...

Senator Latimer, kateri je v Evropi
proučeval izselniško vprašanje, je
mnenja, da iz Evrope ne prihajajo
najboljši ljudje v Ameriko. To velja
tudi za Ameriko: tudi oni Američani
niso najboljše ljudje, kateri potujejo
vsako leto "abroad" v Little Old
England...

George Gould, ki je največji del-
ničar brzojavne družbe Western
Union Telegraph Company, se za ve-
liki štrajk telegrafistov prav nič ne
zmenja in je sedaj naslopil potovanje
v avtomobilu po Evropi. Čemu? Za-
to, ker se lahko zanaša na svoje tu-
kajšnje ljudi...

Hrvatske Novine proročujejo o ne-
kem bankrotu, kateri bode priredil
nad štedljivimi Hrvati "oluju".
Toraj tudi v hrvatskih krogih se bli-
ža finančna katastrofa. Zaista oni
se modernizujejo in se ravnaajo na-
tanočno po prognozi, ki prihaja kot
odnev delnice...

\$73.95 zahteva stari Rockefeller od
zvezne vlade kot povračilo potnih
stroškov in pristojbine, ker je moral
potovati v Chicago, da tamkaj izpve
kot prica proti svoji Standard Oil
Company. Vlada bi si ta denar la-
sko prihranila, ako bi Rockefellerja
dala zapreti in ga potem zaslišala
kot pričoo...

Z ozirom na to da predlagamo:
Zvezna vlada in John D. Rockefeller
naj se glede svojih medsebojnih ter-
jatev v znesku 29 milijonov dolarjev
in \$73.95 mirno poravnata. Vlada
bi imela pri tem \$73.95 dobička...

Po štiridesetletnem boju so sedaj
v Angliji končno vendarle sprejeli
zakon, kateri dovoljuje vdovecem poro-
čiti se s sestrami svojih umrlih žen.
One žene, ktere imajo v Angliji še
neomnožene sestre, bodo sedaj z vse-
ljem umirale...

Miss Rose Star v New Yorku se je
radi nesrečne ljubezni skušala zastru-
piti; jedva, da so jej rešili življenje,
že se je omožila. Iz tega življenja,
da je zakon "the next best thing"
za samomorom...

Protitrustna zveza mesarjev v New
Yorku je prodala vse, kar je imela,
trstu za meso: to je bil namreč na-
men protitrustne zveze...

To se je vršilo po starem, toda
vedno novem vzoru: mi likamo proti
milijonom toliko časa, da dosežemo
sami jeden ali dva milijona...

Kako krasno jesen imamo v avgu-
stu po milej zimi v maju!...

Najnovejša reforma naših pošt-
nih uradov: v nadalje se bodo pisma do-
stavljala tudi po noči: sedaj tudi po
noči ne bomo imeli mira pred up-
niki...

Standard Oil Co. je ravnokar iz-
plačala običajno dividendo, in sicer
ne oziira se na kazni, katero jej je
naložila zvezna vlada v znesku 29
milijonov. Te dividende se smatraji
kot svarilo vladi, naj imenovano ka-
zen raje zapiše v rubriko "conti-
dendose"...

Sin gospe Eddyjeve je ta teden pri-
šel pri sodišču, da je njegova mati
najbrže slabomna. Dokazom je na-
vedel dejstvo, da je ona pristašinja
"Christian Science", to se pravi naj-
novejše vere. To je neumna trditve!
Potem bi morali tudi čifiti, kristjani
in mohamedanci biti neumni, ker ve-
rujejo na potovanje po suhem Rude-
tem morju, na upravičenem celibatu,
ali celo na deset tisoč devic, ktere
spremeajo na "onem svetu" vsakega
v boju padlega mohamedanca...

Vsaka vera je pobožno in blažilo
mišljenje: obžalovanja vredni so oni,
ki nimajo takega mišljenja. Ti so
tako grozno pametni, kakor oni, kteri
nimajo niti najmanjših iluzij...

Newyorške slike.

XIV.

Pri kitajskem banketu.

Ako kolenj kadaj komu kaj dobre-
ga stori, nima od tega nikdar kori-
sti. Pred par tedni sem v "Newyor-
skih slikah" hvalil naše Kitajce na
Mott St. in pohvalil njihove novo-
letne slavnosti — in sedaj me Ki-
tajci prezirajo. Samo pomislite:
zveza kitajskih trgovcev v New Yorku
priredi te dni slavnostni banket,
kteremu je že povabila vse mogoče
ljudi; le mene je prezrla. To je pa
podlost, za katero imam samo jeden
izraz, in ta je: chingling! (Izgovori:
grdo.) Najraje bi porezal kite vsem
prirediteljem banketa, nakar bi vsa-
kega posebej obesil na njegovo kito.
Se celo zveza italijanskih trgovcev
je nekoč po inicijativi italijan-
skega "Hrvata" povabila k maca-
ronskemu banketu, in sedaj se štejejo
celo Kitajci za višja bitja, nego ita-
lijanski Hrvati. Najhujše na svetu
je brezdomstvo to, ako je človek pre-
ziran in kaj takega je le težavno po-
žreti in je bolje, ako se za vedno ob-
drži v ustih. In sedaj me ignorirajo
celo oni, ktere sem s peresom na vse
mogoče načine hvalil. Ako bi pisal
proti njim, potem bi me najbrže pri-
šli iskati s kočijo, v katero bi bili
vpreženi štirje konji. Tako je namre-
č pri vseh narodih, pri Kitajcih in
naravno tudi pri — Slovencih.

In tako sedim sedaj za pisalnim
strojem, kakor kaka pagoda, medtem,
ko se povabljeni brezdomstvo vesele
na banket 26 različnih jedil in se
na ta račun brezdomstvo že sedaj po-
stijo, da se bodo pri banketu lahko
poslužili vseh 26 jedil, baš kakor smo
se postili mi za blagoslovljanje za-
stav slovenskih newyorških svetnikov.
Večje infamije sploh v vsem življe-
nju se nisem doživel in nekam notra-
nji glas mi svetuje: "Pobi te love-
vi!" — toda tega ne storim. Živeti
morajo, samo da se davijo z vsemi 26
jedili, dokler jim rumeni mongolski
trebuhni ne popokajo. To naj bode
njihova kazni. Ako bi ti ljudje imeli
le nekoliko pojma, kako priljubljena
so mi kitajska jedila in kako spretno
znam jesti s kitajskimi paličicami,
potem bi proti meni gotovo tako groz-
no ne grešili.

Da, kitajska kuhinja mi je v resnici
priljubljena, in že od davna sanja-
rim za njo, zlasti pa za "tai-wing-
hu" (izgovori: rižveve pastete) z
"wing-la-lu" (izgovori: kapun), kte-
ro jed znajo le Kitajci ukusno pri-
praviti. V tem nadkriljujejo vse ku-
harje na svetu. Čul sem, da so tudi
mayorja McClellana in druge lično-
sti povabili k banketu. In to jim iz
srca privoščim, kajti od mize sploh
ne bodo več vstali. Kajti 26 jedil
je 26 jedil in Kitajce vedno odločno
zahteva, da se ni jedne jedi ne sme
izpustiti. Nekeč sem v Harlemu ve-
čerjal s sedaj srečno ločenim Houli-
hanom v nekem kitajskem restavran-
tu, ko se nam je za večerjo serviralo
dvajset (12) jedil. In sedaj poslu-
šajte, kako prebrisani so Kitajci. Po
šestem jedilu prišlo je sedmo. Sedmo
pa ni bilo drugega nego prvo, samo
da je bilo polito z drugim zosom.
Osmo jedilo je bilo ono isto, kakor
drugo itd., seveda vedno z drugim
zosom. Ko sva videla, da sva pri-
šla med kuharske švindlerje, tako,
kakor Hrvatje med delničarske, po-
zvala sva kuharja. Ko sva ga vpra-
šala, čemu naju vara, ko so z nama
vendar tudi "dame", dejal je lopov:
"Chu-san-ling-vu" in se je baš tako
smejati, kakor naš uredniški Miha.
In veste, kaj se to pravi? To se
pravi po slovenski, da je pečenka ve-
dne le od zosa odvisna. Vendar se pa

za \$3 za osebo, gismo hoteli napolniti
z zosi in tako smo vstali, položili na
mizo po \$1.50 za osebo in hoteli oditi.
"No take", prišel je kričati sin ne-
boškega kraljevstva. Z denarjem namre-
č ni bil zadovoljen in je zahteval,
da mu večerjo popolnoma plačamo.
Nekaj časa smo se prepirali, da se
pa izognemo policijskemu poseduva-
nju, smo končno plačali. Ko smo šli
po stopnicah na ulico, gledal je Ki-
tajec skozi okno, se zopet smejal ka-
kor naši Miha in nam zaklical: "Lu-
hai-vu-ling!" To se pravi "želim vam
dober tek!" To je bilo zopet nor-
čevanje, kajti večerjali smo tako
slabo, da smo potem na 110. ulici
v znanem zamorskem tingel-tanglu pri
Centralnem parku izpraznili kar dve
steklenici Honyadi Jánosov.

In sedaj pride na vrsto celo 26
jedil! Toda vendarle bi bil rad ga-
vzvoč, tudi le kot gledalec, samo da bi
videl, bode-li prišlo po šestem jedilu
zopet prvo na vrsto itd., seveda z
drugimi zosi. V pripravljavanju zosov
Kitajce nihče ne prekosil, kajti Ki-
tajec napravi lahko iz usaja in žaga-
nja poseben zos. V vsakem zosu je
mnoogo masti in ako se ta uporabi, po-
tem od zosa ničesar ne ostane. Toda
zosi so kljub temu dobri, aromatični
in večinoma nekoliko sladki. Otvija
robriča ne zna nihče boljše pripra-
viti, kakor Kitajec. Iz riža napravi
najmanj petnajst različnih jedil, kte-
rih vsaka ima drugočeno slast. Za so-
liden slovenski želedec pa kitajske
kuhinja ni mnogo vredna in ako bo-
do gospodje povabljeni po banketu
— ako ga prežive — trdili, da so
zdravi, potem so njihovi želepci ob-
kovanji z oklopi in lahko prebavljajo
celo parniške vijake.

Najgroznejša kulinarčna grozota
je za-me "hot bisquit" in "clam
chowder"; vendar imam pa to raje,
nego jedila, ki prihajajo na kitajske
mize. Izvrsten pa je kitajski čaj in
pečivo, kar odvaga vse drugo, kar
nam nudi kitajska kuhinja, oziroma
laboratorij. Toda čisti so ti labora-
toriji! tako čisti, da bi lahko služili
vzorom marsikakej slovenski kuhi-
nji —

K banketu me toraj niso povabili.
Dobro! S tem so mi pa dali povoda,
da pišem o — zosi, in zos je sedaj
deviza na slavnem Greenwich Streetu,
ker je nek "bankir" do grla
v zosu, kateri bode kmalo zasrnel
po vseh kolonijah naših bratov, še
hujše, nego sir iz Lake Krbave. In
radi tega kličem onemu "bankirju":
"Hem-ling-wu-long!" To se pravi
po slovenski: "Put that in your pipe
and smoke it!"...

Z.

Pismo iz Ljubljane.

Izvirno-poročilo za "Glas Naroda".

Politično gibanje se je umirilo, ne
samo v naši lepi deželi, ampak po
celi Avstriji. Državni in deželni
zbori mirujejo, poslanci pa si iščejo
počitka po raznih letovisih in pre-
mišljujejo, kako bodo nadaljevali za-
četa ali še nezacheta dela.

Doba "kisljih kumar" je, to je ti-
sta doba, v kateri zaspi delavnost celo
tako iznajdljivim časnikařem.
V tej dobi se dannadan pčreva,
kar je bilo že desetkrat prežvečeno.
Preteklo je že nekaj mesecev, odkar
so bile državnozoborske volitve, toda
naše glasilo klerikalne stranke jih še
danes ne more pozabiti. Zlasti mu
leži v železdu edini napredni in res
narodni poslanec, župan stolnega me-
sta Ivan Hribar. Oprostite — vsaka
stvar do svoje meje. Če bi bilo le
desetina tega res, kar piše klerikalno
glasilo, bi ne bil le najslabši človek
na svetu, ampak tudi najnevarnejši.
Isolirati bi se ga moralo tako, da bi
sploh ne mogel priti voč v zvezo z
ljudmi.

To kaže, da imajo gospejce dosti
fantazije in — časa.
Sicer pa vsak ve, kje je vzrok te-
mu upitju. Prevrnil se je stolček,
tisti stolček, na katerem so se tako
drenjali klerikalni zastopniki v pre-
teklem zasedanju, samo da bi se delj
videli. Ej — to bohi!

Vendar pa smo imeli tudi v teh
dnevih nekaj življenja. Naša dična
in prekoristna družba sv. Cirila in
Metoda je imela svojo dvaindvajseto
glavno skupščino v Bohinjski Bistri-
ci, tam pod vnožjem mogočnega Tri-
glava, na obalah prekrasnega melan-
holičnega Bohinjskega jezera. Ker je
ta skupščina znamenit preobrat
dosedanjega delovanja, se hočem ma-
lo delj ponuditi pri njej.

Ker je prejšnji prvemestnik Mgr.
Tomo Zupan odstopil že pred nekaj
meseči, vodil je družbo do tega ško-
rovanja poznati prvoboritelj, častiti
starček Luka Svetec, notar v Li-
tiji.

Zborovanje je bilo izredno dobro
objekano. Ni jih bilo sicer na ti-
soče, kot vedno pri zborovanju dru-
žbe sv. Cirila in Metoda za Istro v
Pazinu, a bilo jih je vsejedno nad
štiriote, kar je lepo število v primeri
z udeležbo na dosedanjih skupšči-
nah.

Skupščina se je otvorila s prim-
nim pozdravom. Prvičn talaj na

poročilo tajnika in navedeno iz nje-
ga nekaj zanimivih podatkov.

Družba je imela 152 podružnic z
nad 8000 člani. Seveda jih je med
njimi mnogo, ktere so popolnoma
mrtve.

Vzdrževala je družba 11 slovenskih
otroških vrtoev, tri pa podpirala. V
teh vrtoev se je vzagajalo 829 sloven-
skih otrok.

Ljudske šole je vzdrževala 5 s 17.
razredi. V teh je bilo 1141 sloven-
skih otrok. Skupno je torej blizu
2000 otrok, kateri bi bili večinoma
zgrubljeni za naš narod.

Dohodkov je imela skupno 63,983
kron 78 vin., stroškov pa 54,676 kron
99 vin. Vendar pa so dohodki ne-
koliko nazadovali v primeri z zad-
njim letom, kar ni posebno lepo spr-
čivalo za našo narodno zavest.

Na skupščini je bilo posebno dobro
zastopano dijaštvo, katerega vodja dr.
Žrjav je ostro kritikoval dosedanje
delovanje.

Udeležili so se skupščine tudi razni
zastopniki obmejnih slovenskih de-
žel.

Razprave so bile burne in se niso
vršile v medsebojnem sporazumu kot
druga leta.

Začela se je volitev novega odbora,
kterega se je vršila radi formalne na-
pake dvakrat. Zanimiva je v toliko,
ker je radikalno dijaštvo ovrglo
kompromisno listo kandidatov, ktera
je bila dosedaj še vedno vsprejeta;
iz odbora so zgornji skoro vsi pri-
stali klerikalne stranke. Prodrli ni
mogel niti kandidat za prvemestnika
dr. Detela, katerega je priporočal bivši
prvemestnik nekaj dnij pred skup-
ščino. Izvoljen je prvemestnikom
bivši gimnazijski ravnatelj Andrej
Senekovič, v odbor pa skoro sami pri-
stali narodno-napredne stranke. Vo-
litve so seveda obveljale kljub pro-
testom obmejnih Slovencev.

Danes imamo torej popolnoma nov
odbor z drugimi idejami in z novimi
smerni, po katerih misli doseči uspeš-
nejše delovanje in reorganizacijo
družbe.

Naravno je, da se je vsled tega
dvignilo mnogo prahu zlasti v kler-
ikalni stranki. "Sloga je preč, vi
ste krivi!" se upija.

Ne bode preiskaval, ali je bil ta
korak družbe umesten ali ne. Res je
le, da je družba potrebovala pomla-
jenja, reorganizacije.

Prezaglo bi bilo, delati razne ko-
mentare, ali pa napovedovati celo
propast družbe. Narodno-napredna
stranka trdi, da prihaja večina do-
hodkov iz njene srede, kar moram
potrditi resnici na ljubo.

Kaj bode storila klerikalna stran-
ka? Ali bode družbi odrekla vsled
tega vsako podporo? Ne vjamem.
Darovi so vendar namenjeni sloven-
skim otrokom, kateri pač ne smejo po-
stati nedolžna žrtva političnih prepri-
rov. Konečno je tudi vsajeno, ali
razdeljuje denar ta ali oni, saj gre
itak vedno v jeden in tisti namen.

Če smatra klerikalna stranka zdaj
družbo sv. Cirila in Metoda kot
strankarsko, potem bi bilo najbolje,
da si ustanove novo družbo med se-
boj. Konkurirajo naj potem z dose-
danjo družbo v nabiranju sredstev,
tako da bode tudi nova družba lahko
s ponosom pokazala na svoje delo.
To bi bilo najboljšje in bi brez dvoma
povišalo dohodek za znatne svote.
Denar bi pa itak šel za jednako vzvi-
šene namene: reševati slovensko deo
pred potujevanjem, da ne postane
janičar svojega naroda.

Omenjam še, da se je do sedaj od-
posiljala udanostna brzojavka na ce-
sarja; letošnja skupščina pa ni po-
slala nobene, kar je edino pravilno.
Čemu pošiljati izjave udanosti, ktere
so hlapčevsko poniževanje tistega na-
roda, kateri ima vse dolžnosti v drža-
vi, a nobenih — pravič! R.

POZDRAV.

Pri mojem odhodu v staro domo-
vino se tem potom od vseh prijate-
ljev in znancev v Ely, Minn., presre-
no poslavljam in jim kličem: Z Bo-
gom! Objednem pa vse rojake v Min-
nesoti opozorujem, da naj se varujejo
necega tička rojaka v Duluthu; ta je
mene in brata pregovoril, da sem od
njega kupil listke za parnik V New
Yorku pa smo zaostali okoli 200 in
sedaj čakam na moje stroške družnega
parnika. Odpravil nas je tudi na ne-
kega juda in ta nam je vzel za jedno
noč stanovanja po \$2. Zato svarim
potujoče rojake pred tem tičkom!
New York, 23. avg. 1907.

Matevž Peterlin iz Ely, Minn.

Pri odhodu v staro domovino po-
zdravljam vse prijatelje in znance
širok Amerike, posebno pa Rud. Po-
žeke s soprog v Pittsburgu, Pa., ter
druge.
New York, 23. avg. 1907.

Ivan Doktorič.

Zadnji pozdrav pri odhodu iz New
Yorka bratom in vsem znancem ter
prijateljem in kličem veselje: živio!
New York, 23. avg. 1907.

Anton Gastštar.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SAJENJEŠI DNEVNIK!

DOPISI.

Conemaugh, Pa.

Dragi gospod urednik:—

Tukaj je umrla po kratki, a mučni
bolezni gospa Uršula Udovič, žena ži-
salnega trojaka Martina Udoviča. Pred
dobrim tednom je bila še zdrava in
krepka, danes je pa že pokopana.

Prišla je v Ameriko pred petimi
leti in se potem kmalo omožila. Ne-
davno je zbolela, nakar so jo po
zdravniškem nasvetu prepeljali v bol-
nico. Kljub vsej mogoči postrežbi jo
ni bilo mogoče rešiti. Preselila se je
v večnost in zapustila žalujočega mo-
ža in nedorastle otroke.

Pogreb je bil kaj lep in je dokazal,
kolik ugled je uživala med nami.

Pokojnica je bila doma iz Vnanje-
ga sela pri Raketu in je bila stara
šele 26 let. V stari domovini za-
pušča starše, brata in tri sestre.

Pogreb se je vršil 21. avg. na hr-
vatsko pokopališče v Moellville; ude-
ležilo se ga je tudi društvo sv.
Cirila in Metoda z zastavo.

V imenu žalostnega soproga se za-
hvaljujem društvu in vsem drugim
udeležnikom za iskazano sožalje pri
pogrebu.

Naj bode pokojnici zemljica lahka!
Ivan Pajk.

Bessemer, Pa.

Čenjeni g. urednik:—

Malokrat se sliši kakšna novica iz
našega kraja. Žalibog tudi ta ni ve-
sela. Komaj sem dobil mojo hčer iz
starega kraja k meni, da bi nam kaj
pomagala, da bi človek malo skrbil
odloži, že sem jo zgubil. Nesreča
nas je doletela, da se ne bode mogla
nikdar pozabiti. Devetega avg. mi
je namreč umrla kot edina hči v 17.
letu svoje starosti po hudih mukah,
ktere je zadobila dne 7. t. m. popol-
dan. Opekla se je namreč strašno po
vsem životu tako, da ni mogel nobe-
den zdravnik več pomagati. Dva dni
zatem je umrla v hudih bolečinah.
Spremlili smo jo v nedeljo dne 11. t.
m. na pokopališče v Hillsville, kjer
počiva rešena vsega trpljenja.

Dolžnost moja je, da se vsem ti-
stim, kateri so jo spremlili k večnemu
počitku, prav lepo zahvalim, posebno
pa tistim, kateri so mi v denarjih pri-
pomogli, da so mi malo hude težave
olajšali. Še enkrat prav priščna za-
hvala in Bog jim povrni!

Ivan Perhne.

Pozor!

Ako hočeš imeti lep spo-
min iz Amerike, pošlji svoj
naslov na: Slovensko-Hrvat-
sko Zdravišče, Dr. J. F.
Thompson, 334 W. 29th St.,
New York, N. Y., in dobiš
ga bodeš zastojnj.

Kje je ANTON ROZMAN? Doma
je iz Strazišča, fare Smartno pri
Kranju, Gorenjsko. Pred kasimi
5. leti je prišel v Ameriko in nje-
gov zadnji naslov je bil: Anton
Rozman, 1734 Bandit St., Daven-
port, Iowa. Kdor izmed rojakov
ve kaj o njem ali za njegov naslov,
naj ga blagovoli naznani: Ludvik
Benedik, Care of Frank Sakser Co.,
109 Greenwich St., New York.

Iščem MIKE MALJAVCA, doma je
iz Sapjana. Pred enim letom je
bil v St. Louisu, Mo., ter odpoval
nekam v Colorado. Prosim brate
Slovence in Hrvate, če kdo ve za
njegov naslov, naj ga mi blagovoli
naznani, za kar mu bodeim zelo
hvaležen. Joseph Turkovich, 2205
Franklin Ave., St. Louis, Mo.
(24-26-8)

STALNO SLUŽBO DOBI

pri menipriletna žena za gospodin-
stvo voditi. Plača po dogovoru.
Anton Kechin.
P. O. Box 62, South Lorain, Ohio.
(24-27-8)

Izšel je tretji in zadnji zvezek potnega romana

WINNETOU,

Rdeči Gentleman

ter se dobiva po 40 centov.

Kdor ga je že prej naročil, ga dobi
drugi teden. Če se je kdo preselil
medtem, naj sporoči nov naslov, da
ne bode nezgodnih pritožb.

Vsi trije zvezki veljajo SAMO EN
DOLAR s poštno vred.

Kdor misli naročiti to zanimivo in
izredno ceno knjigo, naj piše takoj,
dokler se dobe še vsi trije zvezki.

Upravištvu "Glas Naroda",
109 Greenwich St., New York.

Za večino oglasov ni odgovorno za
upravištvu se uradilno.

Slovensko-katoliško

podp. društvo

svete Barbare

za Zedinjene države Severne Amerike

Sedež: Forest City, Pa.

Ustanovljeno dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania

ODEBORNICI:

Predsednik: JOSIP ZALAR ml., Box 547, Forest City, Pa.
Podpredsednik: IVAN TELBAN, Box 3, Moon Run, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: ALOJZIJ ZAVERL, Box 374, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

IVAN DRASLER, Box 28, Forest City, Pa.
ANTON FIRNAT, Box 81, Duryea, Pa.
ANDREJ SUDER, Box 108, Thomas, W. Va.
FRANK SUNK, Luzerne, Pa.

POROTNI ODBOR:

KAROL ZALAR, Box 28, Forest City, Pa.
IVAN SKODLAR, Forest City, Pa.
ANTON BORŠ

Dama s kamelijami.

Francoški pisatelj Aleks. Dumas (sin), preložil dr. Ivo Sorli.

(Konec.)

Saj sem le malo poučena v božjih rečeh, toda to upam yendar, da bo Bog videl, kako resnične so bile moje solze, kako goreče moje molitve, kako iskrena moja miloščina, in da se nje usmili, ki je umrla še tako lepa in mlada, a ni imela razum mene na svetu duše, ki bi ji zatisnila oči in jo k zadnjemu počitku spravila.

22. februaria. Danes je bil pogreb. Veliko Margeritinij prijateljev je prišlo v cerkev, in mnogo jih je jokalo iskrene solze. Ko je zavil sprevoz proti Montmartru str. korakala pa samo še dva človeka za krsto, grof G. . . . ki je prišel nalašč zato in Londona, in vojvoda, ki sta ga morala peljati dva služabnika pod pazduho.

To pismo Vam pišem pri njej, v njeni sobi, sredi svojih solz in vseh teh spominov, ob svetilki, ki otožno razsvetljuje mojo večerjo. Pripravila mi jo je po vsej sili Nanina, ker nisem imela že štirindvajset ur ničesar v ustih, a lahko si mislite, da se je ne dotaknem.

Moje življenje pač ne ohrani dolgo teh žalostnih vtisov, ker moje življenje je prav tako malo moje, kakor je bilo Margeritino njeno; in zato tako hitim in zato Vam popisujem vse te podrobnosti tam, kjer so se godile, ker se bojim, da bi jih Vam pozneje ne mogla več pripovedovati z vso njihovo žalostno natančnostjo, če Vas še dolgo ne bo."

XXVII.

— Ali ste prečitali? me je vprašal Armand, ko je videl, da sem odložil njegova pisma.

— Da, in zdaj umem, kaj ste morali pretrpeti, če je vse to, kar sem čital, resnično!

— Moj oče mi je pisal, da je vsaka besedica resnična.

Govorila sva še nekaj časa o žalostni usodi, ki se je dopolnila s tako krutostjo, potem pa sem čutil tudi jaz potrebo po počitku in odšel sem domov.

Armand je bil še vedno potrta, a ta izpoved mi je vendar nekoliko olajšala srce; in tudi njegova oslabeleost je kmalu izginila, da sva šla lahko skupaj posetit Prudenceo in Julijo Duprat.

Prudencea ni imela ničesar več. Dolžila nama je Margerito, češ, da ji je

med boleznijo raspodila veliko denarja in da je morala za te svote sama podpisovati menice, zdaj pa da je Margerita umrla, ne da ji je prej podpisala zadolžnico, tako da se ne more priložiti kot njena upnica.

S to bajko, ki jo je gospa Duvernoy pripovedovala povsod, da bi opravičila svoje lastne dolge, je izpila Armandu bankovec za tisoč frankov. Seveda, ne da bi ji bil verjel, ker se je samo delal, kakor da ji verjame; a vse, kar se je tikalo Margerite, mu je bilo preveč sveto, da bi se bil maral s Prudenceo še pripraviti o tem; in zato je rajši molčal in plačal.

Potem sva bila pri Juliji Duprat, ki je nama zopet pripovedovala vse one žalostne dogodke, kakor jih je bila že popisala. Plakala je med tem neprestano, in videlo se ji je, da še vedno ne more pozabiti svoje prijateljice.

Slednjič sva šla še na Margeritin grob, kjer so bili prvi žarki aprilskega solca zbudili prvak prvo zelenje.

In zdaj je bilo Armandu opraviti še zadnjo dolžnost: pot k očetu. Tudi tja sem ga moral spremiti, in odpeljala sva se skupaj v C. . . .

Njegov oče je bil tak, kakršnega sem si ga predstavljal po vsem tem, kar sem doslej slišal o njem: visok, častitljiv, ljubezniv mož.

Sprejel je Armanda s solzami v očeh in tudi meni je stisnil desnico z vso prisrčnostjo. Videlo sem, da je bilo v tem možu najmočnejše čustvo baš očetovska ljubezen.

Armandova sestra Blanka je imela one čudovito jasne oči, oni čudovito odkriti pogled, in okrog ust oni mir, ki kaže, da pozna taka duša le čiste misli, in da govori taka usta le nedolžne besede. Vsa je žarela, ko je obšla po tolikem času zopet svojega brata. Ah, to nedolžno bitje, ki ni niti slutilo, da ji je žrtvovala tam spodaj velika grešnica vso svojo srečo, ta ona ni bilo treba nič drugega, kakor zarotiti jo pri njenem čistem imezu!

Ostalo sem nekaj časa med temi ljubimi ljudmi ter vžival še sam njihovo srečo.

Potem pa sem se vrnil v Pariz ter napisal to povest docela tako, kakor sem jo slišal. Morda ima sploh le eno vrtilno: to, da je resnična.

Saj ne pravim, da so vse ženske Margeritine vrste zmožne kaj takega, češar je bila zmožna ona. Ne tega ne, a dovolj mi je, da sem videl v življenju eno, ki je ljubila tako, da je pretrpela v svoji ljubezni vse to in umrla na tem. Povedal sem le, kar sem čul. A to povedati, se mi je zdelo dolžnost.

Ne, jaz nisem apostol greha, a kjer bom videl trpeti veliko dušo tako tiho

in veličastno, bom to ostanjal vsemu svetu.

Ponavljam še enkrat: Margerita je bila izjema. Toda če bi ne bila izjema — ali bi bilo vredno govoriti o njej in njeni usodi? . . .

K o n e c .

Jetnik v Kavkazu.

Povest grofa Leva Tolstega.

Žilin je bil častnik v Kavkazu. Nekoč je dobil pismo od doma. Mati mu je pisala: Stara sem postala in rada bi videla pred smrtjo še enkrat ljubljenega sina. Pridi, da vzameš slovo od mene, in potlej nastopi v božjem imenu zopet svojo službo. Izbrala sem ti nevesto, modra je in dobra in ima nekaj posestva — morda se oženiš in ostaneš tukaj.

Žilin se je zamislil. V resnici, mati je postala slaba, je premišljeval; morda je ne vidim več. Hčem potovati; pa če mi bo nevesta všeč, saj se lahko tudi oženim.

Sel je k svojemu polkovniku, vzel dopust, se poslovil od tovarišev, kupil svojim vojakom štiri vedre žganja za slovo in se pripravil na pot.

Takrat je bila vojna v Kavkazu. Po dnevi in po noči so se godili na cestah napadi; komaj je bil zapustil kakšen Rus trdnjavo, so ga Tatarji ubili ali odgnali v gore. Zato je bilo ukazano, da ima dvakrat na teden oditi s trdnjave do trdnjave sprevoz pod eskorto: spredaj in zadaj vojaki, v sredi popotniki.

Bilo je poleti. Zarana v jutru se je bila zbrala zadaj za trdnjavo dolga vrsta vozov, eskorta je stopila ven in odpravili so se na pot. Žilin je jahal, njegov voz s priljago se je peljal v sprevoz.

Pota je bilo napraviti petindvajset verst (ruska versta je 1067 metrov). Počasi se je pomikala karavana naprej. Zdalj so se ustavili vojaki, zdaj se je snelo kolo ali je obstal kak konj, tako da je vse čakalo.

Solnce je bilo že čez polдне in imeli so šele polovico pota za seboj. Prah in vročina, solnce je pripekalo, in nikjer sence. Gola pustinja; nobenega drevesa, nobenega grma ob poti.

Žilin, ki je bil pojezdil naprej, je postal in počakal vozove; za seboj je zaslišal trombo — torej zopet se ustavljajo! Tedaj je pomislil Žilin: ali ne bi bilo bolje, da jezdim sam brez vojakov? Pod menoj je dober konj, če me napadejo Tatarji, — zbežim jim! —

Ko je to predvarjal, je priglasil svoj konj in dejal: "Kaj je to? Dajva jahati sama naprej, Žilin! Od lakote ne morem več prestajati, in tako strašna vročina je. . . . Strajco bi kar odel."

Kostilin, debel mož, je bil ves rdeč v obraz, znoj je le tako lil s njega. Žilin je predvarjal in dejal: "Ali je puška nabita?"

"Nabita."

"Jahajva. Toda en pogoj: da ne prideva narazen."

In jezдила sta naprej po poti, jezдила čez stepo, se pomenovala in se ozirala pri tem na vse strani. Daleč se je lahko videlo naokoli.

Komaj je prenehala stepa, je peljala pot med dvema gorama v sotesko. Tedaj je menil Žilin:

"Morava iti na goro in pogledati: drugače naju napadejo nazadnje, niti ne veva kako, z gore dol. . . ."

Kostilin pa je odvrnil: "Kaj je tujak treba gledati? Jahajva po poti."

Žilin ga ni poslušal.

"No," je dejal, "počakaj trenutek tukaj spodaj, da pogledam zgoraj malo naokoli."

In pustil je konja na levo teči v goro. Bil je lovski konj, za sto rubljev ga je bil kupil žrebeta v čredi in ga sam izvežbal — naglo kakor bi imel peruti, ga je nesel gor po strmini. Komaj je bil na vrhu, glej, v majhni daljavi pred njim so stali Tatarji na konjih. . . . kakih trideset mož. Je videl to in je obrnil; Tudi Tatarji so ga videli, zdvili za njim, med dirom je mali puške iz ovojev. S povešenimi vajeti je pustil Žilin teči konja in zaklical Kostilinu: "Puško v roke!"

Konju pa: "Srbece moje, nesi me ven, ne izpodtakni se — če se izpodtakneš, tedaj sem izgubljen."

Kostilin pa, namestu da bi počakal, je, čim je zagledal Tatarje, bežal proti trdnjavi, kar je le mogel. Zdalj od te, zdaj od one plati je udrihal po konju.

Na prahu je bilo spoznati, kako je udarjal konj z repom.

Žilin je izprevidel, da stoji njegova stvar slabo — puška je proč, s sabljo samo se ne da nič opraviti. Drvil je nazaj — še je menil uteči. Ali šest mož pridirja od strani, odrežejo mu pot. Njegov konj je bil sicer dober, ali oni so imeli še boljše konje. Zagrabil je za vajeti, hotel zopet obrniti ali konj, enkrat v diru, je šinil naprej — naravnost med sovražnike. Tatar z rdečo brado na sivem konju se je blizal. Režal se je in držal puško pripravljeno.

Poznam vas, vrati, si je mislil Žilin. Ako vjamemo koga živega, ga vtaknemo v jama in ga bičajo. Živega me ne dobe. . . .

Dasi ne krepke rasti, je bil Žilin pogumen mož. Prijel je za sabljo, izpustil konja naravnost nad rdečo brado in si mislil pri tem: ali ga pohodi moj konj ali pa ga posekam s sabljo.

Ne prezreti!

Slika predstavlja uro z zlatom prevlečeno in dvonamerni pokrovi, velikost 16", in c.

Jamčena za 20 let. Kolesovje je nabolišega ameriškega izdelka ELGIN, WALTHAM ali SPRINGFIELD NA 15 KAM-NOV ter stane samo \$13.00

Za obilne božične naročbe se zahvaljujem in naznanjam, da ostane le še neka časa ta izjemna cena kakor je bila za Božič.

Splošnovanjem se priporočam. M. Pogorelec, 1114 Heyworth Building Chicago, Ill.

OPOMBA: "Znakne vsebine ura je dobila po sporilu čisti manjše se gaše." Ob slednji večje velikosti "18" in c. za gorod.

Naslov za knjige M. Pogorelec Box 226 Wakefield, Mich.

Velika zaloga vina in žganja Matija Grilli

Prodaja belo vino po 70c gallon črno " " 50c

Drožnik 4 gallone za . . . \$11.00 Brnjevce 12 steklenice za \$12.00 ali 4 gall. (sodček) za . . . \$16.00

Za obilno naročilo se priporočam Matija Grilli, 1548 St. Clair St. CLEVELAND, O.

Telefon 246.

Frank Petkovšek

720 Market Street, Waukegan, Ill.

priporoča rojakom svoj SALOON,

v katerem vedno toči sveže pivo, dobra vina in whiskey, ter ima na razpolago fine smodke.

V svoji PRODAJALNICI ima vedno sveže groc-rije po nizkih cenah.

Poljila donarje v stare domovine solo hitro in ceno; v zvezi je s Mr. Frank Sakserjem v New Yorku.

Delavci na prostem

izpostavljeni mrazu in vlažnosti se ubranijo dolgotrajno mu bolehaaju z areumatizmom in neuralgijo, ako rabijo

Dr. RICHTERJEV Sidro Pain Expeller.

ko čutijo prve pojave. To zdravilo odgovarja zahtevam nemških zakonov in ima nepoprekljiv rekord tekom 35 let.

V vseh lekarnah, 25 in 50 centov, ali pa pri izdelovalcu.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York.

Ni še bil prijahal Žilin do Tatarja, ko so strelji, oddani od zadaj, zadeli njegovega konja — z vso silo je udaril na zemljo in pal svojemu jezdecu na nogo.

(Dalje prih.)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Bojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Kansas City, Mo., naznaniamo, da je za tamonjhi okraj in okoli najo zastopnik

Mr. JOHN KOVAČIČ, 1630 W. 9th St., Kansas City, Mo.

kjer ima svojo gostilno in stanovanje. Slovenci so dobro postreženi.

Priporočamo ga vsem topla.

Frank Sakser Co.

GLAS NARODA, NAJVEČJI ILLINOIS DNEVNIK

Niže podpisana priporočam potujočim Slovincem in Hrvatom svoj

SALOON

107-109 Greenwich Street, NEW YORK, v katerem točim vedno pivo, doma prešana in importirana vina, fine likerje ter prodajam izvrstne smodke.

Imam vedno pripravljen dober prigrizek.

Potuječi Slovinci in Hrvatje dobe

stanovanje in hrano

prti nizki ceni. Postrežba solidna

Za obilen poset se priporoča

FRIDA von KROGE

107-109 Greenwich St., New York.

ROYAL B&B

Ne prezreti!

Slika predstavlja uro z zlatom prevlečeno in dvonamerni pokrovi, velikost 16", in c.

Jamčena za 20 let. Kolesovje je nabolišega ameriškega izdelka ELGIN, WALTHAM ali SPRINGFIELD NA 15 KAM-NOV ter stane samo \$13.00

Za obilne božične naročbe se zahvaljujem in naznanjam, da ostane le še neka časa ta izjemna cena kakor je bila za Božič.

Splošnovanjem se priporočam. M. Pogorelec, 1114 Heyworth Building Chicago, Ill.

OPOMBA: "Znakne vsebine ura je dobila po sporilu čisti manjše se gaše." Ob slednji večje velikosti "18" in c. za gorod.

Naslov za knjige M. Pogorelec Box 226 Wakefield, Mich.

Velika zaloga vina in žganja Matija Grilli

Prodaja belo vino po 70c gallon črno " " 50c

Drožnik 4 gallone za . . . \$11.00 Brnjevce 12 steklenice za \$12.00 ali 4 gall. (sodček) za . . . \$16.00

Za obilno naročilo se priporočam Matija Grilli, 1548 St. Clair St. CLEVELAND, O.

Telefon 246.

Frank Petkovšek

720 Market Street, Waukegan, Ill.

priporoča rojakom svoj SALOON,

v katerem vedno toči sveže pivo, dobra vina in whiskey, ter ima na razpolago fine smodke.

V svoji PRODAJALNICI ima vedno sveže groc-rije po nizkih cenah.

Poljila donarje v stare domovine solo hitro in ceno; v zvezi je s Mr. Frank Sakserjem v New Yorku.

Za vsebine inšarov ni odgovorno ne uredništvo niti upravitelstvo.

Upravitelstvo "Glas Naroda".

Kojaki, naročajo se na "Glas Naroda", največji in najcenejši dnevnik.

Spominjajte se ob raznih prilikah prekoristne družbe sv. Ofirija

Metoda v Ljubljani! Mal polovič das domu na oltar!

(v d)

Cenik knjig,

KATERE SE DOBE V ZALOGI FRANK SAKSER CO., 109 GREENWICH STREET, NEW YORK.

MOLITVENIKI

Bogu, kar je božjega, ličen molitvenik za moške, zlata obreza, polunaje, 75c.

Dužna paša (spisal škof Fr. Baraga), platno, rudiča obreza, 75c, fina vezava, zlata obreza, \$1.00.

Jesus in Marija, vezano v slonokost \$1.50, fino vezano v usnje \$2.00, vezano v šagrin \$1, vezano v platno 75c.

Ključ nebeških vrat, vez. v alon. kost \$1.50.

Mali duhovni zaklad, šagrin, zlata obreza 90c.

Nebeške iskrice, vez. v platno 50c.

Rajski glasovi, 40c.

Otroška pobožnost, 25c.

Božni venec, platno \$1.00.

Vrtec nebeški, platno 70c.

Skrbi za dušo, zlata obreza 80c, fino vezano \$1.75.

Sv. ura, zlata obreza, fino vezano \$2.00, šagrin vezava \$1.20.

Abecednik, vezan, 20c.

Ahnov nemško-angliški tolmaz, 50c.

Angliščina brez učitelja, 40c.

Aladin s čarobno cvetlico, 10c.

Andrej Hofer, 20c.

Avstrijski junaki, 90c.

Baron Trenk, 20c.

Belgrajski biser, 15c.

Beška vedečevalka, 20c.

Berač, 15c.

Bojček, v drevo vpreženi vitez, 10c.

Božični darovi, 10c.

Burka vojaka, 30c.

Cerkvica na skali, 10c.

Cesar Fran Josip, 20c.

Cesarica Elizabeta, 10c.

Ciganova osveta, 20c.

Cvetna Borogrjaka, 20c.

Cvetke, 20c.

Čas je zlato, 20c.

Črni bratje, 20c.

Četrto berilo, 40c.

Darinka, mala Čraogorka, 20c.

Deteljica, življenje treh kranjskih bratov, francoskih vojakov, 20c.

Doma in na tujem, 20c.

Dve čudopolni pravljici, 20c.

Dimnik: Besednjak slovenskega in nemškega jezika, vezan 90c.

Domaci zdravnik po Kneippu, vezan 50c.

Erazem Predjamski, 15c.

Eri, 20c.

Evstahija, 15c.

Evangelij, vezan 50c.

General London, 25c.

George Stephenson, oče železnice 40c.

Golobček in kanarček, 15c.

Gozdovnik, 2 zvezka, skupaj 70c.

Grof Radecki, 20c.

Grundriss der slovenischen Sprache, vezan \$1.25.

Hedvika, banditova nevesta, 15c.

Hildegarda, 20c.

Hirlanda, 20c.

Hrvatsko-angliški razgovori, vezano 50c.

Hitri računar, vezan 40c.

Ivan Resnicoljub, 20c.

Izanami, mala Japonka, 20c.

Izdajalca domovine, 20c.

Izgubljena sreča, 20c.

Izidor, pobočni kmet, 20c.

Jaromil, 20c.

Jurčičevi spisi, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek \$1.00.

Kako je